

Derefter sattes til Forhandling de *Finansministeren* vedrørende Indstillinger, nemlig Indstillingerne af første Afdeling Nr. 2, 4 og 5 af *Udvalget*, Betænkningens Nr. 9, 12 og 15 (se Tillæg B. Sp. 85—92) og Indstillingen af anden Afdeling Nr. 2 af *Udvalget*, Betænkningens Nr. 54 (se Tillæg B. Sp. 1401—02).

Ordføreren (Laurson): Indstillingen Nr. 2, Betænkningens Nr. 9, angaar et Andragende fra forhenværende Underkorporal P. S. Riis af Hasle om Invalideunderstøttelse. Han er nu 75 Aar, og hans økonomiske Forhold ere tilstrækkeligt belyste derved, at han har en lille Alderdsunderstøttelse. Spørgsmaalet er, om han kan faa den Invalideunderstøttelse, han søger om. Dette Spørgsmaals Besvarelse afhænger af, om den Lidelse, han angiver at have, en Aareknudelidelse, kan føres tilbage til Felittoget i 1864, da han stod ved 22de Regiment. Saa vidt mig bekendt har Tinget i denne Henseende en overmaade liberal Praksis, idet man lader sig nøje med en forholdsvis lille Formodning om, at en Lidelse fra ældre Tid kan føres tilbage til Krigsaarene, da man gerne vil stille sig velvilligt til dem, som have lidt under Krigen. Den her omhandlede Underkorporal mener, at hans Aareknudelidelse er en Følge af Anstrengelserne ved hans Deltagelse i Kampen ved Dybbøl og Tilbagetoget til Als. Det er imidlertid vist sikkert nok, at denne Forbindelse er noget tvivlsom. Han har gentagne Gange andraget Invalidebestyrelsen om Understøttelse, som om det var noget, han med Rette kunde gøre Krav paa. Det forliggende Andragende kommer imidlertid ikke som et Krav, men nærmere som en ærbødig Hensetting om at tage velvilligt Hensyn til hans Forhold. Det har Udvalget ment, at der kunde være nogen Grund til, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale til Finansministerens Overvejelse, om der kan gives Andrageren en lille Understøttelse.

Det næste Andragende, jeg skal omtale, er Nr. 12, Indstilling Nr. 4. Det er et Andragende fra Sergent Germundsen, som har været i Gendarmeriets Tjeneste i Vestindien. Han rejste derover i den Tro, at han kunde tjene noget privat, men blev i det hele en skuffet Mand. Hans Hjemrejse kostede ham meget, og da han kom hjem, laa Forholdene ikke synderlig godt, og som Følge deraf har han paadraget sig nogen Gæld. Han mener, at de Forventninger, som han med nogen Grund kunde nære, da han drog ned til den om-

talte Plads, ere blevne i høj Grad skuffede, hvad der saa end er Skyld deri, men her er ikke Tale om nogen Ret, naar han andrager om at faa en Understøttelse, som kan dække noget af de ret store Udgifter, han har haft. Der er Tale om et Billighedskrav, og Udvalget har ment, at naar alle Hensyn tages med, kunde man henstille Andragendet til Finansministerens Overvejelse.

Dernæst kommer jeg til Andragende under Nr. 15, Indstilling Nr. 5. Det er Husmand A. P. Fog, som andrager om Invalideunderstøttelse. Han mener, at han ved Forsvaret af Dybbøl Skanser fra den 14. til den 18. April og senere paa Als har faaet en Læsion af højre Skulder og Hofte. Han var ikke hos Læge den Gang, og det gør det betydelig vanskeligt for ham at bevise, at der er en Forbindelse mellem Kampdagene den 14.—18. April og den Lidelse, han sikkert nu har. Han havde lidt fri den Gang, og han kom over det. Lægetilsynet var vel ikke saa fast ordnet under Krigsforholdene, man maatte vel se at klare sig, som man kunde bedst. Senere er hans Arbejdsevne bleven nedsat betydeligt, og der er Grund til at tro, at det virkelige er en eksploderende Granat, der har givet ham nogle Læsioner, som først senere ere blevne svækkende for ham. Dette Andragende henstilles derfor til Finansministerens velvillige Overvejelse.

Andragende under Nr. 54 angaar ogsaa en Invalideunderstøttelse til Landmand Kidmose af Engesvang ved Moselund Station, men den vedrører ikke Krigen. Det er sikkert nok, at Manden er kommen til at lide af en alvorlig Blindtarmsbetændelse under Kantonnementsøvelserne i 1895, idet han da var under Hospitalsbehandling i tre Maaneder. Men det, som falder lidt mærkeligt, er, at da han en halv Snes Aar efter kommer paa Sygehuset i Silkeborg for samme Sygdom, foreligger der Lægeerklæring om, at Tilfældet er en Fortsættelse af den 10 Aar gamle Betændelse. Blindtarmsbetændelse er bleven en moderne Sygdom, som man nu er i høj Grad opmærksom paa, tidligere har den formodentlig haft andre Navne. Jeg tør ikke være med til at benægte, at der er Mulighed for, at en saadan Fortsættelse kan finde Sted. Et andet Spørgsmaal er, om Kantonnementsøvelserne ere Aarsag til denne Blindtarmsbetændelse, for andre Mennesker end de, der ere inde til Kantonnementsøvelser, kunne jo ogsaa faa denne Sygdom. Jeg tror, det er lidt vanskeligt at bevise, at Anstrengelserne under Kantonnementsøvel-